

Govern d'Andorra

Una petita memòria sobre La Universitat d'Estiu d'Andorra 2008

23 de setembre del 2008

Šárka Čiháková

L'última setmana d'agost d'enguany vaig poder gaudir d'una experiència única que no s'ofereixi cada dia i que ha enriquit molt la meva vida. Gràcies a una beca que em va donar el Lectorat de català a Praga, creat i subvencionat pel Govern d'Andorra, vaig poder ser incorporada a l'organització de la 25ena Universitat d'Estiu d'Andorra que va tenir lloc al Principat d'Andorra del 25 al 29 d'agost del 2008.

La persona encarregada de la meva estància va ser la Maria Àngels Ruf, que era coordinadora de la UEA i treballa a la Secretaria d'Estat d'Ensenyament Superior i Recerca del "Ministeri del Portaveu del Govern, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats" del

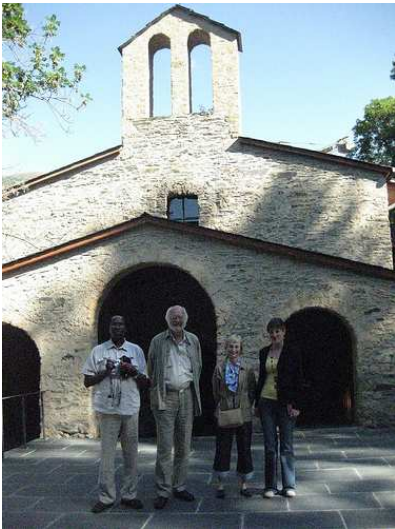

Govern d'Andorra. Quan la vaig veure el primer dia a l'hotel on estava allotjada era clar que no m'avorriria gens aquella setmana: una persona molt educada i cortès, amb fluïdesa en parlar francès, castellà i anglès, que sempre sabia contribuir als debats quan semblava que s'acabava la conversació, a la taula, al menjar o al sopar i així ha aconseguit crear una bona relació entre els conferencians i nosaltres de l'organització.

Crec que els conferencians, vol dir les persones les quals donaven lectures cada nit, també mereixen una mica d'atenció, perquè eren totes molt expertes en el seu terreny, algunes d'elles funcionaris amb càrrecs bastant alts de la UNESCO. Ja que que el tema de la Universitat era "El Patrimoni Cultural Immaterial" s'hi convidaren persones amb experiències tant personals com professionals en l'àmbit de l'Antropologia, la Lingüística o la Història. Tot i que no he estudiat mai ciències humanístiques, sempre m'han agradat les coses relacionades amb conèixer cultures diverses de la nostra cultura europea. Les conferències em permetien ampliar els meus coneixements sobre la convenció creada per la UNESCO l'any 2003 que protegeix obres mestres de la humanitat, com rituals, tradicions orals, artesanía, llegendes o creences (conferència del Sr. Rieks Smeets, Director de la Secció del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO, de la Sra. Lourdes Arizpe, Presidenta del comitè executiu de l'Institut de les Nacions Unides per a la Investigació en el Desenvolupament Social UNRISD). Altres dies podíem escoltar històries "del terreny": Sr. Dawson Munjeri i la seva experiència amb recollir patrimoni immaterial per a Zimbabwe on la gent temia revelar els seus secrets per motius polítics, o el Sr. Marc Augé, que ha fet nombroses missions a Àfrica, Amèrica Llatina i Occident. La conferència del Sr. Chérif Khaznadar ens va ensenyar imatges de les obres més valuoses del Patrimoni Cultural Immaterial que ha col·leccionat La Maison des Cultures du Monde de la qual és el President (p.ex. el teatre damunt de l'aigua que es fa a Vietnam). La Sra. Françoise Thébaud va mencionar que les dones juguen un paper molt important en la transmissió d'aquest tipus de patrimoni, perquè per tal que una llengua, un ritual o qualsevol cosa sobrevisqui s'ha de practicar a diari dins una casa, entre la família. Al final vam concloure que el patrimoni cultural immaterial pateix d'un canvi molt ràpid i permanent de la nostra

civilització, de la globalització, que fa perdre parts bastant grans del patrimoni, sobretot les llengües en perill d'extinció, de les quals bastantes desapareixen cada dia. Però també ens vam posar d'acord que és un procés natural i que, per altre lloc, el patrimoni cultural dels nostres avantpassats és una font significativa d'inspiració per a les noves generacions, ja que l'original no es pot tancar en el museu – tampoc no seria l'objectiu.

El meu paper a l'organització va ser més a nivell d'observadora, vaig ajudar una mica en tot el que era necessari. Als matins, quan es feien els esmorzars-debats, sempre amb dos dels conferenciant, participava en recollir la gent del públic amb l'autobús i la portava al lloc, preparava l'esmorzar i les begudes i després acompanyava els conferenciant a l'hotel. Altres dies els acompanyava a l'excursió per les esglésies romàniques a Andorra i feia una mica de traductora per al Sr. Munjeri de Zimbabwe, que només entenia l'anglès. A les nits, quan hi havia la conferència,

contava la gent a la sala i després podia tranquil·lament gaudir de la conferència. Cada dia tenia l'oportunitat de menjar amb tots a l'hotel, però alguns dies vaig preferir menjar ràpidament i fer una excursió pel meu compte o, simplement, fer una migdiada i descansar. Al contrari, dels sopars, no me'n vaig perdre ni un, perquè es feien en un restaurant molt bo i típic d'Andorra i eren molt oficials, amb presència del Sr. Ministre de Cultura, i trobava els debats que s'hi feien molt interessants.

Un dia em va preguntar la Maria Àngels si volia presentar aquella nit un conferenciant, perquè

a cada conferenciant el/la presentava un estudiant abans de començar la conferència. A més a més, em va comentar que això era una bona ocasió per presentar-me al públic i fer-me més visible. Vaig dir que sí i a la nit vaig pujar al pòdium amb el moderador Sr. Benoît Melon i la Sra. Carme Junyent, que va donar la conferència aquella nit. El moderador em va presentar com a una txeca que va aprendre el seu català perfecte al Lectorat de Català a Praga creat pel

Govern d'Andorra per promoure el català a l'estranger i que podia ser incorporada a l'organització de la Universitat d'Estiu gràcies a aquestes relacions andorrano-txeques. Va ser un plaer escoltar la meva presentació, després vaig presentar jo a la doctora Carme Junyent, la presentació de la qual em va ajudar a escriure l'Helena i la Meritxell a la tarda. La Sra. Carme és experta en les llengües amenaçades i les llengües de la immigració, entre les quals n'ha identificat més de 250 que avui dia es parlen a Catalunya. Tot va sortir bé i em sentia molt satisfeta.

En total, la feina amb l'organització m'ocupava el matí sencer i la nit de les cinc de la tarda fins a les dotze de la nit alguns dies. Però, tot i així, em donava bastant de temps per conèixer Andorra, fer algunes compres i gaudir molt de la meva estància.

